

Sygnatura akt VI K 240/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku, VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSR Anna Wołosecka - Berk

Protokolant : Aneta Elżbieciak

w obecności oskarżyciela z Urzędu Skarbowego w K. E. Z.

po rozpoznaniu dnia 22.X.2014r. sprawy karnej

A. R.

urodz. (...) w m. G.

syna K. i S. zd. D.,-

oskarżonego o to, że:

I. jako Prezes Zarządu Agencji (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. przy ul. (...), (KRS (...)) nie złożył w ustawowym terminie we właściwym rejestrze sądowym tj. w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia- Fabrycznej IX Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego z siedzibą we W. ul. (...), rocznego sprawozdania finansowego i sprawozdania z działalności spółki za 2009 rok, w terminie najpóźniej do 15 lipca 2010r., co stanowi naruszenie art. 69 ust.1 ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009r. Nr 152, poz. 1223 z późn. zm.),-

tj. o przestępstwo określone w art. 79 ust. 4 Ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku (tj. Dz. U. z 2009r. Nr 152, poz.1223 z późn. zm.)

II. jako Prezes Zarządu Agencji (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. przy ul. (...), (KRS (...)) nie złożył w ustawowym terminie we właściwym rejestrze sądowym tj. w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia - Fabrycznej IX Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego z siedzibą we W. ul. (...), rocznego sprawozdania finansowego i sprawozdania z działalności spółki za 2010 rok, w terminie najpóźniej do 15 lipca 2011r., co stanowi naruszenie art. 69 ust.1 ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009r. Nr 152, poz. 1223 z późn. zm.),-

tj. o przestępstwo określone w art. 79 ust. 4 Ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku (tj. Dz. U. z 2009r. Nr 152, poz.1223 z późn. zm.)

----- / -----

I. oskarżonego **A. R.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 79 ust. 4 Ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku wymierza mu grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,-

II. oskarżonego **A. R.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 79 ust. 4 Ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku wymierza mu grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,-

III. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§2 k.k. za zbiegające się przestępstwa wymierza oskarżonemu karę łączną grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych,-

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 złotych tytułem poniesionych w sprawie wydatków i wymierza opłatę w kwocie 60 złotych.

UZASADNIENIE

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony A. R. prowadzi działalność gospodarczą w ramach firmy Agencja (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. przy ul. (...), pełni funkcję prezesa zarządu . Spółka wpisana jest do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS (...).

Oskarżony nie złożył we właściwym rejestrze sądowym tj. w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia- Fabrycznej IX Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego z siedzibą we W. ul. (...), rocznego sprawozdania finansowego i sprawozdania z działalności spółki za 2009 rok, ustawowy termin upłynął z dniem 15 lipca 2010 roku a także nie złożył takich sprawozdań za rok 2010 , termin upłynął z dniem 15 lipca 2011 roku.

Z wypisu z Krajowego Rejestru Sądowego na dzień 22.10.2014 roku wynika, iż sprawozdanie finansowe i z działalności za rok 2009 zostało złożone w dniu 18.11.2013 r, natomiast sprawozdania za rok 2010 nie zostały złożone.

/dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. R. ;

wypisy z Krajowego Rejestru Sądowego k 5-7 ,105-107;

kopia aktu notarialnego k 9-12;

umowa najmu lokalu użytkowego k 13;

zestawienie dochodów podatnika k 42/

Oskarżony był uprzednio karany za czyn z art. 61§1 kks .

/dowód: informacja z K. k 102/

Oskarżony A. R. stojący pod zarzutem popełnienia czynów z art. 79 ust. 4 Ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku nie przyznał się do winy , jednak w złożonych wyjaśnieniach potwierdził , iż zostały sporządzone sprawozdania finansowe oraz z działalności za lata 2009- 2010, nie zostały złożone do właściwego rejestru sądowego , oskarżony powyższy fakt tłumaczył absencją jednego z pracowników.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina oskarżonego odnośnie zarzuconych mu czynów nie budzi wątpliwości.

Zgodnie z dyspozycją art. 69 ust. 1 Ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku kierownik jednostki składa we właściwym rejestrze sądowym roczne sprawozdania finansowe oraz sprawozdanie z działalności w ciągu 15 dni od zatwierdzenia sprawozdania finansowego. Nadto zgodnie z art. 53 ust.1 w/w ustawy roczne sprawozdanie finansowe jednostki, podlega zatwierdzeniu przez organ zatwierdzający, nie później niż 6 miesięcy od dnia bilansowego, w przedmiotowej sprawie terminy do złożenia sprawozdań upłynęły odpowiednio z dniem 15 lipca 2010r. oraz 15.07.2011 r.

Nie podlega kwestionowaniu fakt, iż oskarżony był osobą zobowiązaną do złożenia sprawozdania finansowego oraz z działalności i obowiązku tego nie wykonał . Wskazać należy, iż każda osoba podejmująca określoną aktywność w zakresie działalności gospodarczej winna zdawać sobie sprawę z obowiązków nałożonych przez prawo w zakresie prowadzonej działalności, przy czym stosowanie się do przepisów musi mieć charakter bezwzględny i nie mogą one podlegać subiektywnej ocenie co do zasadności ich funkcjonowania i w rezultacie prowadzić do ich nie stosowania przez stronę . Nie może też wyłączać odpowiedzialności oskarżonego fakt, iż pewne czynności miały być podjęte przez jednego z pracowników , który korzystał ze zwolnienia lekarskiego, albowiem to oskarżony był zobowiązany do wypełnienia obowiązku o jakim mowa w art. 69 ust. 1 Ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku a tym samym winien pewne czynności wykonać osobiście lub też zlecić ich wykonanie innej osobie tak aby dochować ustawowych terminów.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynów z art. 79 ust. 4 Ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu kary grzywny w wysokości po 50 stawek dziennych przy ustaleniu jednej stawki na kwotę 10 zł. Za zbiegające się przestępstwa Sąd wymierzył karę łączną grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych przy ustaleniu jednej stawki na kwotę 10 zł.

Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił uprzednią karalność oskarżonego, a także stopień społecznej szkodliwości czynów oraz wysokość dochodów osiągniętych przez oskarżonego.

Zdaniem Sądu orzeczone kary jednostkowe oraz kara łączna są współmierne do stopnia społecznej szkodliwości czynu i spełnią swoje funkcje prewencyjne i wychowawcze.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 627 kpk